

† Μητροπολίτου
᾽Ωρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ

Ἡ ἀπόκρυψις
ἀμαρτημάτων
στὴν Ἐξομολόγησι
εἶναι θανάσιμος ἀμαρτία

Διδακτικώτατο Θαῦμα
τῆς Παναγίας

Ἡ ἀπόκρυψις ἀμαρτημάτων

στὴν Ἐξομολόγησι
εἶναι θανάσιμος ἀμαρτία

Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς
Κυπριανοῦ Α' (†)

**Ἡ ἀπόκρυψις
ἀμαρτημάτων**
στὴν Ἐξομολόγησι
εἶναι θανάσιμος ἀμαρτία

**Διδακτικώτατο Θαῦμα
τῆς Παναγίας**

Ἔκδοσις ζ'

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΙΩΝ
ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ
ΦΥΛΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
2014

Ἱερὰ Εἰκὼν Ἐξωφύλλου:

Παναγία ἡ Καρδιώτισσα.
Ἐκ τοῦ Ἀγιογραφείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας
(ἔτος 1992).

Εὐρίσκεται εἰς τὸ Ἀρχονταρίκιον
τοῦ Ἱεροῦ Μετοχίου μας τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου
εἰς Χρυσοβίτσαν Θέρμου Τριχωνίδος
Αἰτωλοακαρνανίας.

© Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ
Φυλὴ Ἀττικῆς
Α.Γ. 112 - 133 51 ΦΥΛΗ - GREECE
Τηλέφωνο: 210 24 11 380
Τηλεαντίγραφα (Telefax): 210 24 11 080
E-mail : im@agioskyprianos.org
Ἱστοσελίδα: <http://www.agioskyprianos.org>

ISBN 960-8024-17-X

Πρόλογος

Πρώτης εκδόσεως

Μ*ΙΑ* πολὺ συνηθισμένη τέχνη καὶ παγίδα πού χρησιμοποιεῖ ὁ διάβολος, προκειμένου νὰ καταστρέψῃ τὴν ἱερότητα τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐξομολογήσεως καὶ νὰ ἀποτρέψῃ τὴν λύτρωσι τῆς ψυχῆς ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, εἶναι ἡ ἐντροπή.

Ὁ ἐχθρὸς τῆς ψυχῆς πολεμεῖ μὲ τὴν ἐντροπή τὸν ἐξομολογούμενο, ὥστε νὰ ἀποκρύψῃ ἀπὸ τὸν Πνευματικὸ ἐκεῖνα τὰ ἁμαρτήματα, τὰ ὁποῖα βαθεῖα τὸν ταπεινώνουν καὶ ἐξευτελίζουν ἐνώπιον τῶν ἄλλων.

Ἔτσι ὁμως, ὁ ἐξομολογούμενος προσθέτει ἓνα βαρύτερο, ἓνα θανάσιμο ἁμάρτημα ἐπάνω στὶς παλαιές του ἁμαρτίες: τὸ ἁμάρτημα τῆς ἱεροσυλίας, ὅπως τὸ χαρακτηρίζουν οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας.

Μὲ τὴν ἀπόκρυψι αὐτῆ, λόγῳ ἐντροπῆς, μὲ τὸ θανάσιμο αὐτὸ ἁμάρτημα τῆς ἱεροσυλίας, κυριολεκτικὰ ἐμπαίζου-

με τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τὸ Ὅποῖο εἶναι παρὸν στὸ Μυστήριο τῆς Ἐξομολογήσεως.

Καὶ ὄχι μόνο προσθέτουμε ἁμαρτία ἐπάνω στὶς ἁμαρτίες μας, ἀλλὰ ὅπως λέγουν οἱ Ἅγιοι, ἂν ἀπὸ τὶς ἑκατὸ ἁμαρτίες μας ἐξομολογηθοῦμε τὶς ἐνενηντήτα ἐννέα καὶ ἀποκρύψουμε μία, τότε μένουν ἀσυγχώρητες καὶ οἱ ἐνενηντήτα ἐννέα.

Οὔτε δάκρυα, οὔτε νηστεῖες, οὔτε ἀγρυπνίες, οὔτε μετάνοιες, οὔτε ἐλεημοσύνες καὶ ἄλλες ἀρετὲς καὶ ἀγαθοεργίες ἔχουν τὴν δύναμι νὰ σβήσουν ἔστω καὶ μία ἁμαρτία, ὅταν μάλιστα τὴν ἀποκρύπτουμε ἀπὸ ἐντροπὴ στὸ Μυστήριο τῆς Ἐξομολογήσεως.

Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, οἱ Ἅγιοι Πατέρες μᾶς συμβουλεύουν πολὺ σοφὰ τὰ ἐξῆς: «Ἄν θέλῃς νὰ νικήσῃς τὸν διάβολο, ὅποῦ σοῦ φέρει τὴν ἐντροπὴ, λέγε πρῶτην ἀπὸ ὅλας ἐκείνην τὴν ἁμαρτίαν, ὅποῦ ἐντρέπεσαι περισσότερο» (Ἅγιος Νικόδημος Ἁγιορείτης).

Η πολυχρόνιος ἐξομολογητική μας πείρα, χάριτι Θεοῦ, μᾶς ἔχει διδάξει τὴν πικρὴ αὐτὴ ἀλήθεια: πολλὲς ψυχὲς χάνονται αἰώνια ἀπὸ τὴν ἀπόκρυψι ἁμαρτημάτων στὴν Ἐξομο-

λόγησι λόγω ἐντροπῆς.

Μὲ τὴν παρακίνησι πολλῶν πιστῶν πὸ ὠφελήθησαν καὶ γιὰ νὰ βοηθήσουμε αὐτὲς τὶς ψυχὲς νὰ καταπατήσουν τὸ δαιμόνιο τῆς ἐντροπῆς στὴν Ἐξομολόγησι, προβαίνουμε στὴν δημοσίευσιν ἑνὸς πολὺ διδακτικοῦ συγχρόνου θαύματος τῆς Παναγίας μας.

Τὸ θαῦμα αὐτό, τὸ ὁποῖο ἔγινε πρὶν ἀπὸ δέκα περίπου χρόνια, τὸ ἔχουμε ἀναφέρει ἀναρίθμητες φορὲς σὲ κηρύγματα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ βοηθηθοῦν πολλοὶ πιστοὶ πὸ ἐβάραιναν τὴν ψυχὴ τους μὲ ἀπόκρυψιν ἀμαρτημάτων στὴν Ἐξομολόγησι, μεταξὺ δὲ αὐτῶν καὶ πνευματικά μας τέκνα, τὰ ὁποῖα ἐξωμολογοῦντο γιὰ χρόνια.

Ὅλοι αὐτοί, ἂν δὲν ἄκουγαν τὸ διδακτικώτατο αὐτὸ θαῦμα, θὰ πῆγαιναν στὴν ἄλλη ζωὴ μὲ βαρημένῃ ψυχῇ, ὅπου θὰ εἶχαν συντροφιά στὴν αἰώνια δυστυχία τους τὸ δαιμόνιο τῆς ἐντροπῆς.

Οἱ ταλαίπωροι αὐτοί, νικημένοι ἀπὸ τὴν ἐντροπή, χωρὶς καθαρὴ Ἐξομολόγησι, γιὰ πολλὰ χρόνια ἐβυθίζοντο ὅλο καὶ περισσότερο στὴν ἄβυσσο τῆς ἀπωλείας, ὅταν ἀναλογισθῆ κανεὶς ὅτι μετελάμβαναν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων ἔχοντας τὴν καρδιά τους ἀκάθαρτη καὶ μολυσμένη.

Πρέπει λοιπόν να νοιώσουμε βαθειὰ αὐτὴν τὴν μεγάλη ἀλήθεια: χωρὶς ταπεινώσι, χωρὶς εἰλικρινῆ καὶ πλήρη Ἐξομολόγησι ὅλων αὐτῶν ποὺ μᾶς βαραίνουν, σωτηρία δὲν ὑπάρχει, πρόσωπο Θεοῦ δὲν βλέπουμε.

Στὴν κατανόησι αὐτῆς τῆς ἀληθείας ἀποβλέπει ἡ δημοσίευσίς τοῦ θαύματος αὐτοῦ καὶ εὐχόμεθα νὰ εὕρη μεγάλη ἀπήχησι στὶς καρδιὰς ἰδίως ἐκείνων τῶν πιστῶν, οἱ ὅποιοι κερδίζουν βεβαίως τὴν πρώτη νίκη μὲ τὴν χάρι τοῦ Κυρίου μας καὶ προσέρχονται στὸ Ἱερὸ Μυστήριον τῆς Ἐξομολογήσεως, ἀλλὰ χάνουν τὴν δεύτερη νίκη, ἐφ' ὅσον ἠττῶνται ἀπὸ τὸ δαιμόνιο τῆς ἐντροπῆς.

Γιὰ τὸ ζήτημα ἀκριβῶς αὐτὸ μπορεῖ ὁ κάθε εὐσεβὴς νὰ εὕρη περισσότερα στὸ εἰδικὸ γιὰ τὴν Ἐξομολόγησι βιβλιαράκι μας:

«Ἔχεις εἰσιτήριο;» (§ 10. Μᾶς κολάζει ἔστω καὶ μία θανάσιμη ἁμαρτία ἀνεξομολόγητη).

+ Ὁ Ὄρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανὸς
15.3.1993 ἐκ.ἡμ.

Δ' Κυριακὴ Νηστειῶν

Διδακτικώτατο Θαῦμα
τῆς Παναγίας

Θεομητορική επέμβασις

Εἶχα ἤδη γίνει Ἐπίσκοπος.

Πᾶνε περίπου δέκα χρόνια.

Μία ἡμέρα μὲ αἰφνιδίασε ἓνα τηλεγράφημα: μὲ καλοῦσαν νὰ πάω ἐπειγόντως σὲ ἓνα γυναικεῖο Μοναστήρι μακριὰ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα.

Τὸ Μοναστήρι αὐτὸ ἀκολουθοῦσε τὸ νέο ἡμερολόγιο καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τῆς περιοχῆς τὸ ἀγαποῦσε ἰδιαίτερος, γιὰ τὴν πνευματικὴ του κατάστασι.

Τί λοιπὸν συνέβαινε; Γιατί μὲ καλοῦσαν ἐπειγόντως;

Χωρὶς ἀναβολὴ ξεκίνησα γιὰ τὸ Μοναστήρι αὐτό, τὸ ὁποῖο εἶχα ἐπισκεφθῆ μερικὲς φορὲς πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια καὶ διακρινόταν γιὰ τὴν ἐρημιτικότητα καὶ καλὴ τάξι του.

Ὅταν μὲ τὴν βοήθεια τῆς Παναγίας μας ἔφθασα μὲ τὸ καλό, ἡ σεβαστὴ Γερρόντισσα τῆς Μονῆς μὲ ὑποδέχθηκε γεμάτη χαρὰ καὶ ἀφοῦ προσκύνησα μὲ πῆρε ἰδιαίτερος στὸ κελλάκι της.

Ἐκεῖ ἄρχισε νὰ κλαίῃ. Ἡ ἀγωνία μου μεγάλωνε: ἄρά γε τί συμβαίνει;...

- Σεβασμιώτατε, γνωρίζετε ὅτι ὁ Νυμφίος μας Χριστὸς μὲ ἀξίωσε νὰ ἀφιερωθῶ στὴν λατρεία Του πρὶν ἀπὸ πενήντα περίπου χρόνια, ὅταν ἤμουν ἀκόμη νέα στὴν ἡλικία...

Πράγματι, ἡ ἀγία Γερόντισσα εἶχε γίνῃ Μοναχὴ νέα, ἀνέκαθεν διακρινόταν γιὰ τὴν ἐνάρετη πολιτεία της, γι' αὐτὸ ἄλλωστε ἐξελέγη καὶ Καθηγουμένη καὶ τώρα εἶχε φθάσει σὲ βαθὺ γῆρας. Σὲ λίγο θὰ πέραγε τὸ κατώφλι τῆς αἰωνιότητος.

- Γέροντά μου, συνέχισε κλαίγοντας ἡ ὀσιωτάτη Γερόντισσα, μοῦ συνέβη κάτι τὸ συγκλονιστικό... Ἔφθασα στὸν θάνατο ἀπὸ τὸ γῆρας καὶ τὶς πολλὰ ἀσθένειες, ἀλλὰ ἡ Παναγία μας μὲ γύρισε πίσω...

- Τί λέτε, Γερόντισσα... Πῶς ἔγινε αὐτό;

Ἡ ἀγωνία μου εἶχε κορυφωθῆ...

- Γιὰ πολλὰς ἡμέρας οἱ Ἀδελφὲς περίμεναν νὰ ἐκπνεύσω... Οἱ γιατροὶ μοῦ ἔδιναν ὥρες ζωῆς... Βρισκόμουν σὲ κῶμα... Παραδόξως ὅμως οἱ ἡμέρες περνοῦσαν καὶ παρέμενα στὴν ἴδια κατάστασι... Καὶ στὸν μῆνα ἐπάνω ξαφνικά, ἐνῶ ἤμουν σχεδὸν πεθαμένη, γίνομαι τελείως καλά, ἀνακάθομαι στὸ κρε-

βάτι, ζητῶ νερὸ καὶ τροφὴ καὶ τὴν ἄλλη
ἡμέρα βρίσκομαι στὸ πόδι, πρὸς ἔκπλη-
ξιν ὄλων, ἀλλὰ ἰδιαίτερος ἰδική μου...
Πόση πίκρα μοῦ ἔδωσε αὐτὴ ἢ «ἐπι-
στροφή» μου!...

- Γιατί, Γερόντισσα, πικραθήκατε;..

- Σεβασμιώτατε, λυπήθηκα ἐπειδὴ δὲν
μὲ πῆρε κοντά του ὁ Κύριός μας... Πι-
κραμένη κατέβηκα στὸ Καθολικὸ τῆς Μο-
νῆς καὶ σὲ κάποια στιγμή ποὺ ἤμουν
μόνη, γονάτισα μπροστὰ στὴν θαυμα-
τουργὸ Εἰκόνα τῆς προστάτισσάς μας
Παναγίας...

Κλαίγοντας ἔλεγα: «Παναγία μου,
γλυκειά μου Μάννα, γιατί μοῦ τῶκανες
αὐτό; Γιατί δὲν μὲ πῆρες κοντά Σου; Τί
νὰ κάνω ἐγὼ τώρα στὴν ἡλικία αὐτή;
Τί νὰ προσφέρω στὴν Ἀδελφότητα ποὺ
τῆς γίνομαι βάρος;...».

- Καὶ καθὼς, Σεβασμιώτατε, ἔκλαι-
γα καὶ τῆς ἔκανα τὰ παράπονά μου,
νά! μία λάμψις ἐκτυφλωτικὴ ξεχύνεται
ἀπὸ τὴν ἁγία Εἰκόνα τῆς!... Ζωντα-
νεύει ἡ Πανάχραντος!... Βγαίνει ἀπὸ τὸ
Εἰκόνισμά τῆς!... Στέκει ὀλόσωμη μπρο-
στά μου!...

Μοῦ μιλάει: «Γιατί, κόρη μου; γιατί,
παιδί μου, παραπονεῖσαι; Ἀπορεῖς ποὺ
σὲ γύρισα πίσω στὴν ζωὴ;... Ναί, ἐγὼ

σὲ γύρισα... Ἐγὼ παρεκάλεσα τὸν Υἱὸν μου νὰ σὲ ἐπιστρέψῃ καὶ νὰ σοῦ χαρίσῃ ἡμέρες... Λησμονεῖς ὅτι, ἂν καὶ εἶσαι τόσα χρόνια ἐδῶ στὸ Μοναστήρι καὶ μὲ ὑπηρετήσεις πιστά, ὅμως δὲν ἔχεις ἐξομολογηθῆ ἓνα ἀμάρτημα ποὺ σὲ βαραίνει ἀπὸ τὰ νεανικά σου χρόνια;... Ναί, ἐγὼ σὲ γύρισα, γιατί θὰ ἔχανες τοὺς κόπους σου... Νὰ καλέσης λοιπὸν τὸν Μητροπολίτη Κυπριανὸ ἀπὸ τὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ τῆς Φυλῆς, γιὰ νὰ ἐξαγορευθῆς αὐτὸ τὸ ἀμάρτημα ποὺ τῶχαις βάρος στὴν ψυχὴ σου...».

- Τί λέτε, Γερόντισσα;... Αὐτὸ εἶναι φοβερό!...

- Μάλιστα, Σεβασμιώτατε. Ἐὰν εἶναι δοξασμένο τὸ ὄνομά Της!... Μόλις μοῦ εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια, χάθηκε ἀπὸ μπροστά μου. Τότε μὲ τὴν Χάρι Της φωτίσθηκε ἡ διάνοιά μου καὶ θυμήθηκα μία ἀμαρτία τῆς νεότητός μου, τὴν ὁποία τώρα τὰ τελευταῖα χρόνια τὴν εἶχα ξεχάσει ἐντελῶς... Βεβαίως ὅταν ἤμουν νέα τὴν θυμόμουν, ἀλλὰ στὴν Ἐξομολόγησι ὁ σατανᾶς μοῦ ἔφερνε τὴν ἐντροπὴ καὶ ἐνῶ ὅλα τᾶλεγα, αὐτὴν τὴν ἀπέκρυπτα... Ὅταν ἦλθα στὸ Μοναστήρι καὶ ἀφιερώθηκα στὸν Νυμφίον μας Χριστό, ἂν καὶ εἶχα μία πράγματι ἁγία

Γερόντισσα καὶ πέρασαν ἀπ' ἐδῶ ἐνά-
ρετοι Πνευματικοί, τὸ δαιμόνιο τῆς ἐν-
τροπῆς δὲν μὲ ἄφησε νὰ βγάλω τὸ βά-
ρος ἀπὸ τὴν καρδιά μου... Οὔτε στὴν
Γερόντισσα τὸ εἶπα, οὔτε καὶ στὸν Πνευ-
ματικὸ τῆς Μονῆς... Τελικὰ ἦλθε τὸ γῆ-
ρας μὲ τὶς διάφορες ἀσθένειες, ἐλαφρὸ
ἐγκεφαλικό, ἀρτηριοσκλήρωσις, οὐρία,
ζάχαρο κλπ., ὅποτε ἐλησμόνησα τε-
λείως τὸ νεανικὸ μου ἀμάρτημα...

- Ἴσως, Γερόντισσά μου, νὰ ἦταν κι
αὐτὸ μία τέχνη τοῦ σατανᾶ;...

- Ναί, βεβαίως... Ἄν καὶ ὠρισμένα
ἀμαρτήματα δὲν ξεχνιοῦνται, ὅμως ἀ-
πὸ ἐπήρεια τοῦ πονηροῦ, φεύγουν ἀπὸ
τὴν σκέψι μας, πρᾶγμα ποὺ παραχω-
ρεῖ ἴσως καὶ ὁ Θεός, ὅταν δὲν καταπα-
τοῦμε τὴν ἐντροπὴ καὶ δὲν ταπεινωώ-
μεθα... Εὐχαριστῶ τὴν γλυκυτάτη Μάν-
να μας, διότι ἂν δὲν μὲ λυπόταν, θὰ
πήγαιναν οἱ κόποι μου χαμένοι... Τόσα
χρόνια ἐργάσθηκα ἐδῶ ἀφιερωμένη στὴν
δόξα τοῦ Κυρίου μας καὶ στὴν τιμὴ τῆς
Παναγίας μας καὶ ὅμως θὰ κολαζό-
μουν...

Ἐν τῷ μεταξύ εἶχα βάλει Ὠμόφορο
καὶ Ἐπιτραχήλι καὶ μὲ μεγάλη προσοχὴ
ἄκουγα τὴν ἐκπληκτικὴ διήγησι/ἐξομο-
λόγησι τῆς ἐνάρετης Γερόντισσας, ἡ ὁ-

ποία ξαφνικὰ ἔβγαλε ἕναν βαθὺ ἀναστεναγμὸ πού σπάρραξε τὴν καρδιά μου.

- Τί πάθατε, Γερόντισσα; Τί ἔχετε;...

- Ἄχ, Σεβασμιώτατε... Ἄχ, Γέροντά μου, πάλι δυσκολεύομαι νὰ Σᾶς τὸ πῶ... Κάνετε προσευχή... Βοηθήστε με!... Δυσκολεύομαι!...

Πραγματικά, ἔκλαυσα. Τὴν ἐσυμπόνεσα, τὴν ἐλυπήθηκα... Πόσο δυσκολεύει καμμιά φορὰ τὸ δαιμόνιο τῆς ἐντροπῆς τὸν ἄνθρωπο... Πόσο τὸν ταιπλωρεῖ...

- Γερωντισσοῦλα μου, πέστε το, γιὰ νὰ σκάση ὁ διάβολος... Μὴ ντρέπεσθε, μὴ ντρέπεσθε... Φανερώστε το, γιὰ νὰ καταισχυρθῆ αὐτὸς πού βάζει τὴν ἐντροπή... Φανερώστε το, γιὰ νὰ χαρῆ ὁ Θεός, γιὰ νὰ πανηγυρίσουν οἱ Ἄγγελοι, γιὰ νὰ εὐχαριστηθῆ ἡ Παναγία μας...

- Ὑποφέρω, Σεβασμιώτατε, ντρέπομαι...

- Γερόντισσά μου, ἐὰν ἡ Κυρία Θεοτόκος Σᾶς ὑπέδειξε τὴν ἀναξιότητά μου, δὲν ἔγινε αὐτὸ ἐπειδὴ εἶμαι καλύτερος ἀπὸ τοὺς ἄλλους Πνευματικούς... Ὁχι! Ἀλλὰ γιὰ νὰ ὠφεληθῶ τόσο ἐγὼ προσωπικά, ὅσο καὶ τὰ πνευματικά μου τέκνα... Πατήστε τὸν δαίμονα τῆς ἐντροπῆς...

Σκληρὸς ἀγῶνας... Φοβερὴ ἀγωνία...
Πάλῃ στῆθος μὲ στῆθος... Ὁ σατανᾶς
λυσσομανοῦσε νὰ κερδίση μιὰ ψυχὴ...
«Οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ...»!... Ὅπως ἡ
γυναίκα ποὺ σπαράσσει στὸν δύσκολο
τοκετὸ καὶ ὑποφέρει καὶ κραυγάζει μέ-
χρι νὰ γεννηθῆ τὸ παιδί...

Τελικὰ ὅμως τὸ ἐξαγορεύθηκε!... Καὶ
μετά, βγάζοντας ἓναν βαθὺ ἀναστενα-
γμό, εἶπε:

- Ἄχ!... Ξεκουράσθηκα... Ὁ Θεὸς
νὰ πληρώσῃ τὸν κόπο καὶ τὴν ἀγάπη
Σας ποὺ μοῦ πήρατε τὸ βάρος, τὸ ὅ-
ποιο φέρω ἐξήντα πέντε χρόνια στὴν
πλάτη μου!...

Πραγματικά, εἶχε σκάσει ὁ διάβολος
καὶ καταισχυθῆ. Δόξα Σοι, ὁ Θεός!...

Εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγράψω τὴν
χαρὰ καὶ ἀγαλλίασι ποὺ αἰσθάνθηκα
ἐκείνη τὴν στιγμή!...

Ἐννοίωσα βαθειὰ μέσα μου ὅλο τὸ
μυστικὸ περιεχόμενο τῶν λόγων τοῦ Σω-
τῆρος μας: «Χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν
Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῶ
μετανοοῦντι» (Λουκ. ιε' 10). Ἐκείνη τὴν
στιγμὴ συμμετεῖχα στὸ ἀγγελικὸ πανηγύ-
ρι τοῦ οὐρανοῦ, διότι οἱ κόποι μιᾶς
εὐλογημένης ψυχῆς πράγματι δὲν θὰ πῆ-
γαιναν χαμένοι.

Ἐφησα τὸ ἡσυχαστικὸ Μοναστήρι πίσω μου, ἔχοντας φτερὰ στὰ πόδια μου καὶ εὐφροσύνη στὴν καρδιά μου.

Τί μυστήρια οἰκονομεῖ ὁ Θεός!...

* * *

Μετὰ ἀπὸ μία ἑβδομάδα ἔλαβα ἓνα ἐπεῖγον γράμμα (6.6.1982).

Μοῦ ἔγραφε ἡ Ὀσιωτάτη Γερόντισσα:

«Μὲ τὴν ψυχὴν πλήρη εὐγνωμοσύνης, εὐχαριστῶ Ὑμᾶς θερμότατα διὰ τὴν Πατρικὴν χειρονομίαν Σας νὰ ἔλθητε κατόπιν τῆς προσκλήσεώς μου. Κύριος ὁ Θεὸς ἀνταποδώσῃ Ὑμῖν τὸν μισθὸν τῆς Πατρικῆς ἀγάπης Σας. Συνεκινήθητε βαθύτατα καὶ ἐξετίμησα τὴν ἄκραν λεπτότητα τῆς ἐξομολογήσεώς Σας, ἣτις μοὶ ἐχαρίσατο τὴν δύναμιν τῆς ἀκριβοῦς ἐξομολογήσεώς μου. Ἦδη Σᾶς ὁμολογῶ, ὅτι ἀπὸ τὴν ταραχὴν τῆς ἐξομολογήσεώς μου παρέλειψα καὶ μερικὰς ἄλλας περιπτώσεις... (σ.ήμ. συγγνωστάς). Εὐγνωμονοῦσα βαθέως, εὐχομαι νὰ ἀνταποδώσῃ Ὑμῖν ὁ Πανάγαθος Θεὸς τὴν Οὐράνιον εὐλογίαν Του καὶ τὴν ψυχικὴν δύναμιν νὰ παρηγορῆτε πᾶσαν τεθλιμμένην ψυχὴν... Θερμῶς παρακαλῶ, ὅπως μὴ μὲ λησμονῆτε εἰς τὰς

*ἀγίας προσευχάς Σας καὶ παρακαλῆτε
νά μοι συγχωρηθοῦν αἱ παραλειφθεῖ-
σαι περιπτώσεις λόγω τῆς βαθείας συγ-
κινήσεώς μου. Ποιοῦσα ἔδαφιαίαν μετάνοιαν,
ἀσπάζομαι ἀγίαν δεξιάν Σας. Ἡ ἐλαχίστη
δούλη Κυρίου...».*

* * *

Ηταν πράγματι ἓνα θαῦμα τῆς Παναγίας μας. Ἐνα σύγχρονο θαῦμα...

Εἶδα τὴν Γερόντισσα μὲ τὰ μάτια μου.
Ἄκουσα ὅλα αὐτὰ μὲ τὰ αὐτιά μου.

Ἡ Ἄχραντος Θεοτόκος εἶναι ἡ Σκέπη μας, ἡ Προστασία μας, ἡ Ὁδηγήτριά μας, ἐφ' ὅσον Τὴν εὐλαβούμεθα βαθύτατα, Τὴν ἐπικαλούμεθα, Τῆς διαβάζουμε τὴν Παράκλησι καὶ τοὺς Χαιρετισμούς Της...

Ἄς διαλύη ἡ Θεομητορική Της Χάρις κάθε ἐπιβουλή τοῦ δαίμονος ἐναντίον μας καὶ μάλιστα τὴν ὀλέθρια ἐντροπή στὴν Ἐξομολόγησι. Ἀμήν!

Ἀναγκαία διευκρίνιςις

Συγγνωστὰ καὶ θανάσιμα Ἄμαρτήματα

Κάποιοι εὐσεβεῖς, ὅταν διαβάζουν ἢ ἀκοῦν τὸ θαῦμα αὐτό, νομίζουν καὶ συμπεραίνουν, ὅτι ἡ Θεοτόκος ἐπενέβη γιὰ τὴν σωτηρία τῆς ἐνάρετης Μοναχῆς, μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ τὸ ἄμαρτημα, τὸ ὁποῖο ἀπέκρυπτε καὶ τελικὰ ἐλησμόνησε, ἦταν δῆθεν μεγάλο, δηλαδὴ θανάσιμο.

Σήμερα ὅμως, ποὺ ἡ Γερόντισσα ἔχει πλέον κοιμηθῆ ἐν Κυρίῳ, θεωρῶ ἀναγκαῖο νὰ διευκρινίσω δύο πράγματα, τὰ ὁποῖα ἀνατρέπουν τὸ λανθασμένο αὐτὸ συμπέρασμα.

α. Οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας διακρίνουν βεβαίως μεταξὺ τῆς «**δοκοῦ**» (=δοκάρι) καὶ τοῦ «**κάρφους**» (=ἀχυράκι), δηλαδὴ μεταξὺ **μεγάλης** καὶ **μικρῆς** ἁμαρτίας, ἀλλὰ καὶ μᾶς βεβαιώνουν, ὅτι

«ἡ δοκὸς καὶ τὸ κάρφος, δηλαδὴ ἡ μεγάλη ἁμαρτία καὶ ἡ μικρά, διαφέρουν μὲν καθ' ὅσον δὲν λαμβάνουν τὴν ἴσην

κόλασιν, δὲν διαφέρουν δὲ καθ' ὅσον ἐκβάλλουν τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν τοὺς ποιοῦντας».

(Ἁγίου Νικοδήμου Ἁγιορείτου)

β. Ἡ ἀμαρτία, τὴν ὁποία ὑπενθύμισε ἡ Θεοτόκος στὴν ἐνάρετη Μοναχὴ δὲν ἦταν μεγάλη, δηλαδὴ θανάσιμος, τοῦλάχιστον σύμφωνα μὲ τὶς σύγχρονες ἀντιλήψεις, ἐφ' ὅσον ἦταν ὁ λεγόμενος «*συγκυλισμός*».

Τὸ ἀμάρτημα τοῦ «*συγκυλισμοῦ*» ἀναφέρεται στὸν σαρκικὸ μολυσμό, ὁ ὁποῖος μπορεῖ νὰ περιλαμβάνη εἴτε ἀπλῶς ἓνα ἐμπαθὲς ἐρωτικὸ φίλημα, εἴτε μίαν ἐμπαθῆ σαρκικὴ μεῖξι, χωρὶς ὅμως καὶ συνουσία.

Ἄν μόνο ἡ συγκατάθεσις πρὸς τὴν ἀμαρτία μολύνη καὶ μιαίνη τὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου, πόσο μᾶλλον μία πράξις σαρκική, ἔστω καὶ ἂν δὲν ὀλοκληρωθῆ ἡ ἀμαρτία;

* * *

Ἐπομένως, ὁ φόβος γιὰ τὶς ἀνεξομολόγητες ἀμαρτίες μας ἄς εἶναι κοινός, τόσο γιὰ τὶς **μεγάλες,** ὅσο καὶ τὶς **μικρές,** διότι καὶ οἱ δύο **μᾶς χωρίζουν** ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὴν Βασιλεία Του!...

+
Τέλος
καὶ τῷ Θεῷ
δόξα καὶ εὐχαριστία!

*«Διάσωσον
ἀπὸ κινδύνων
τοὺς δούλους Σου,
Θεοτόκε,
ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν
εἰς Σὲ καταφεύγομεν,
ὡς ἄρρηκτον τεῖχος
καὶ προστασίαν»!*

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ
Τ.Θ. 46006 - ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 133 10
Τηλ.: 210 24 11 380
Fax: 210 24 11 080

ISBN 960-8024-17-X